

Hồi 10

Hồng Huyết Linh Quân

Trước mắt Lục Siêu Quang là tòa nhà chính điện nguy nga, hai bên có hai ngôi Giải Vũ tất cả đều xây bằng đá ngũ sắc, và chỉ dùng trọng lực của đá chồng lên nhau, chẳng cần loại hồ vữa kết dính nào.

Đi thẳng vào chính điện, chàng thấy những chữ vàng lấp lánh nơi cửa đá sắc hồng:

“**Hồng Huyết Linh Quân Biệt phủ**”

Chàng vui mừng khôn xiết, quả thật chàng đã tìm ra được động phủ của vị tổ sư võ học, người đã lừng lẫy một thời, làm chủ võ lâm, nhưng lại xuống vực thẳm này qui ẩn hơn ba mươi năm qua, tuyệt tích giang hồ thật kỳ bí.

Giữa chính điện có một bệ cao, trên bệ là một lão nhân ngồi theo kiểu kiết già, da thịt khô cứng, màu nâu sậm, nhưng đôi mắt vẫn sáng như sao, chẳng khác gì người sống.

Lục Siêu Quang kêu nhỏ:

- Đây là pháp tướng của Hồng Huyết Linh Quân. Ngài đã đi vào cõi tịch diệt bằng Dĩ Thế Chân Nguyên, thân thể bất hoại cho đến bây giờ.

Chàng lại gần, thấy chiếc bệ của pháp tướng Linh Quân phủ đầy bụi bặm. Nhìn quanh chẳng có chiếc chổi nào. Lục Siêu Quang dùng đôi bàn tay quơ bụi vào vạt áo rồi đem ra ngoài đổ.

Trở vào, chàng nhận thấy chiếc bệ của vị tổ sư vẫn còn chưa sạch. Lục Siêu Quang không ngần ngại cởi áo lau bệ sạch láng.

Khi lớp bụi đã bị cuốn hết do hành động cung kính của chàng trai, Lục Siêu Quang nhìn thấy trên mặt bệ hiện ra những hàng chữ:

“Kẻ có lòng nhân, tình người và dũng khí mới đến được cửa động phủ của ta. Người đã được ăn bọ cạp núi do ta nuôi bằng quả nhân sâm có sẵn trong động phủ để tăng cường công lực bởi nọc độc bọ cạp kết hợp với chất bổ thượng thượng của trái sâm. Đã là kẻ hữu duyên, người hãy quỳ lạy pháp tướng của ta ba lạy, để được ta nhận làm kẻ truyền nhân đời thứ hai của Hồng Huyết Phái.”

Lục Siêu Quang vui mừng quá, vội sụp xuống quỳ lễ đủ ba lạy.

“Rắc...”

Tiếng động khiến chàng trai giật mình ngược lên.

Ôi, pháp tướng của Hồng Huyết Linh Quân bỗng chao đảo như sắp nghiêng đổ, đồng thời ngôi chính điện cũng rung động mạnh.

Không hề hoảng sợ, Lục Siêu Quang lao tới đỡ lấy pháp tướng, dựng lại nguyên vị khi con chuyển động quái lạ vừa ngừng.

Do đỡ pháp tướng, Lục Siêu Quang thấy dưới bệ rơi ra một pho sách bìa nâu đã cũ.

Chàng nhìn trên bìa sách, đọc rõ những chữ:

“Hồng Huyết Kỳ Thư”

- Pho sách quý của Linh Quân đây rồi...

Lục Siêu Quang phấn khởi kêu lên và quỳ xuống lễ ba lạy nữa, rồi mới ngồi xuống chiếc ghế đá mở sách ra xem.

Bìa sách mới mở, chàng trai lại thấy một phong giấy rơi ra. Trong cái phong bao có mảnh giấy màu hồng, chỉ chút chữ viết.

Chàng đưa mắt đọc nhanh:

“Di ngôn cho kẻ hữu duyên:

Người đã được ta thu nạp làm truyền nhân đời thứ hai của Hồng Huyết Phái. Vậy hãy an tâm ở trong biệt phủ này luyện võ công theo Hồng Huyết Kỳ Thư.

Thực phẩm cho người là ốc núi màu hồng và trái nhân sâm màu đỏ, nước uống đã có ao Thạch Tuyền trong mát bốn mùa. Thực phẩm và nước uống này là chất dinh dưỡng thượng đẳng, giúp trí óc minh mẫn, công lực gia tăng để tiếp thu võ học tuyệt đỉnh.

Người cứ ăn ngủ, luyện tập điều độ và tuân tự, không được nóng lòng.

Đã uống nước Thạch Tuyền và ăn trái nhân sâm thì người không còn sợ độc khí làm phù can như những kẻ liều lĩnh tìm xuống vực thẳm ma phong này.

Trái nhân sâm chẳng phải củ sâm, mà là thứ trái của tiên gia, như thầy trò Đường Tăng đã gặp trên đường thỉnh kinh Tây Trúc. Nọc bọ cạp núi là chất dẫn xuất, đưa chất bổ nhân sâm vào trong huyết mạch người rồi. Luyện được võ công thượng thừa trong Hồng Huyết Kỳ Thư, người sẽ là võ lâm cao thủ. Xứng đáng gương danh môn phái của ta.”

Đặt mảnh giấy màu hồng qua một bên, Lục Siêu Quang tiếp tục mở kỳ thư ra xem.

Chàng thấy rõ ba phần:

- Hồng Huyết Khí Công.
- Hồng Huyết Thần Chưởng.
- Hồng Huyết Xung Thiên (Khinh Thân Pháp)...

Quả thật muốn luyện được các môn tuyệt học trong kỳ thư này, không thể nóng lòng thu nạp, mà phải kiên tâm, tận lực đúng theo những lời di chí của Linh Quân.

Chàng xếp sách lại, bắt đầu thăm viếng suối nước ngoài Linh Quân Biệt Phủ.

Đời chàng đang bước qua một ngã rẽ lạ kỳ.

- o O o -